

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vi alla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Arkitekt Torsten Hansson granskar samhällets inställning till lekplatsfrågan.

Vi alla intervjuar föreningsliv och ungdomsgårdar om insatser för Ungern.

Kjell Andersson fortsätter sin analys av ungdomsgårdarna och deras arbetsätt.

Det skall vara ishockey i år konstateras.

Vad hände på ungdomsdelegationens motorkonferens?

Bokrecensioner, filmruta, tips och nyheter.

Nr. 8

DECEMBER 1956

ARGANG 5

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Nyligen hölls ett märkligt föräldramöte på Södra Guldheden. Det märkliga var inte att det samlades en hel del föräldrar att diskutera ungdomsproblem. Sådant händer titt och tätt. Nej, det var den mycket positiva inställning som präglade den kvällens sammankomst som var det glädjande i sammanhanget. Man kunde spåra förståelse för ungdomsålderns speciella svårigheter, lyhördhet inför fostrarnas frågeställningar och uppskattning av ungdoms- och föreningsarbetets insatser. Utan tvivel kan allt detta sägas vara en rejäl vinst av ett föräldramöte, en framgång som måste antecknas i ungdomsarbetets kassabok.

Ingen drar väl ut av ett enstaka möte sådana konsekvenser, som man önskemässigt kanske skulle vilja göra. Sådana önskemål som att vinden nu skulle definitivt ha vänt sig, alltflera fostrare skulle börja fundera över ungdomens situation, om mål och medel i ungdomsarbetet och nödvändigheten av en egen insats i samman-

hanget. Guldhedskvällens positiva atmosfär kan ha varit undantaget som bekräftar regeln. Tänk om det bland de församlade fanns åtskilliga, som av likgiltighet, rädsla eller andra orsaker inte vågade säga sin avvikande mening.

MORGONLUFT?

Och likväl. Nu i årets sista del av sista månad, när endast några få dagar återstår till ett nytt års entré, då må det vara optimisten förunnat att känna frisk luft i lungorna och optimistiska pulsslåg här och var i blodomloppet. Utan framtidstro på våra barn och ungdomar, utan livgivande förhoppningar, utan att känna lust att satsa på dem skulle livet vara outhärdligt att leva. Nog är det synd om de människor, som trampat ihjäl sin ungdomstids alla målsättningar, resignerat i sin tro på medmänniskor och knappt nog orkar med sig själv. Hur skall vi få tillräckligt med goda föredömen, lyssnare, vägledare, inspiratörer?

I en sådan situation blir de optimistiska uttalandena av dagens föräldrar oerhört stimulerande. Kanske skall 1957 bli det år, om vilket historien kommer att säga: det året fann de vuxna i samhället, att ungdomen behöver goda föredömen som en vuxen samhällsmedborgare kan och bör ge. Samma år började ungdomen också komma underfund med att de vuxna är människor med större livserfarenhet än de själva och att det är tillbörligt att visa hänsyn mot dem. Skrivaren skulle inte ha något emot, att det i hans barn-barn-barns historieböcker kommer att sägas: I slutet av nittonhundrafemtioalet började en märklig period i Sveriges historia, generationsöverbrygningens lyckliga epok.

K. A-son.

Omslagsbilden

till detta nummer är förfärdigad av Seivy Sjöstrand, klass 9 y, Bräcke-skolan och är det sista av de verk, som inköptes av tidningen i samband med pristävlingen om bästa omslagsbilden.

Torsten Hansson:

Samhället och lekplatserna

"Skriv en arg artikel om lekplatser", sa' ungdomskonsulenterna. Det ville man ju gärna försöka, fast man inte direkt sysslar med sådant till vardags. Så småningom visade det sig emellertid, att det är lätt nog att vara arg i den här frågan, men det känns meningslöst, att skriva om det. Man är nämligen inte den förste, som är arg, och långtifrån den förste, som skriver och kritiserar. Tvärtom har både kunnigare och erfarnare skrivare hållit på och tjatat i årtal om det här ämnet, utan att det har lett till någonting. Jo, förresten, det har lett till, att alla kommunala farbröder är kolossalt medvetna om lekplatsbehovet, och det har föranlett en förskräcklig massa utredningar och till och med en arkitekttävling om lekplatser, här i stan. Men se till anläggandet av några lekplatser, sådana som vi skulle vilja ha dem, har det inte lett.

Hur vill vi då ha lekplatserna? Ja, för dom små bytingarna skall det ju vara sandlådor, och för dem har det blivit väl sörjt. När barnen sedan blir litet äldre skall de ha gungor, gungbräden och klätterstegar och sådant finns det ju också litet varstans. Till och med parkkarusell kan man hitta på ett och annat ställe. När barnen sedan vuxit ifrån de grejorna eller kanske bara tröttnar på dem, så finns det ju — ja, vad finns det? Finns det något att göra? Ja, grabbarna kan ju sparka boll, men det är inte på många ställen, och förresten, riktigt roade av bollsparkning blir de ju inte förrän uppe i tonåren, och så länge kan de väl inte hålla på att gunga bräda.

Men, säger den snälle kommunala farbrorn, "vi hade väldigt skoj på gården, när jag var grabb. Vi behövde inte en massa kommunala bidrag och dyra anläggningar för att kunna roa oss". Jag är inte på något vis originell, när jag svarar, att det nu inte finns några gårdar att leka på i moderna stadsdelar. Tvärtom, det

Torsten Hansson, som är arkitekt till yrket och med HSB som arbetsplats, är ganska känd i ungdomssammanhang. Han var tidigare ordförande i Göteborgs ungdomsråd, ett uppdrag som han skötte med den äran. Ungdomsbyrån har i honom en ofta återkommande uppaktare med allehanda tips och uppslag, som byrån sätter mycket stort värde på. Lekplatser för små och stora är hans speciella skötebarn. Bygglekplats och mopedbana är de aktuella planerna för denna aktive och ungdomsintresserade man.

är just detta, vilket alla är ense om, som är problemet. Våra fina, nya stadsdelar är fyllda av ljus, luft och grönska, men de är så välputsade och estetiska, att en unge inte kan röra sig i dem utan att ställa till skada. Barn vill röra sig i stora cirklar och känna sig fria och obundna, men på de nya stadsdelarnas gångvägar kan de inte ta ett steg åt sidan utan att trampa ner gräsmattor, stenpartiväxter, prydnadsbuskar och andra grönsaker. Så ger man sig istället ut på gator och parkeringsplatser.

Den enda ljuspunkten är vintern och snön. En kälkbacke kan man lägga i den finaste grössluttning, utan att tanter ropar på polis. Men vintern är kort och året är långt.

Skall vi då begära att stadens myndigheter lägger ner pengar på mera inspirerande lekattiraljer? Naturligtvis. Det är man heller inte ovillig till. Det läggs ner mycket arbete, särskilt inom parkavdelningen på stadsplanekontoret, för att få fram nya, skojigare lekredskap. Det finns

Göteborgs stadsfullmäktige utlyste under 1954 en pristävling om utformningen av lekplatser. Här återges första pristagarens, havearkitekt Eywin Langkilde, Köpenhamn, förslag, som vill ge en association till en forntidsboplatz med ättehögar, stensättningen o påbyggnader.

emellertid alltid några, som — med full rätt för övrigt — säger, att de där sakerna tröttnar ungarna snart på. Så dem är det ingen vits att kasta ut pengar på.

Med full rätt, sa' jag. För ett år sedan var jag i London och tittade på nya bostadsområden. Det slog mig då, att engelsmännen är mycket fantasifullare än vi när det gäller lekplatsbyggande. Sandlådor i form av båtar med kommandobryggor och skorstenar. Klätterdjunglar av trädstammar och betongformationer. Grottor av betong och stiliserade fästningar uppmurade i tegel. Jag blev riktigt begeistrad och fotograferade och stod i. Inte förrän jag kom hem igen och fick framkallat bilderna, kom jag att tänka på att där inte hade varit en själ, inte en enda unge på några av dessa verkligt tjusiga lekplatser. Var höll dom hus? Jo, se bostadsområdena var inte riktigt färdiga. Det fanns byggen i gång och ännu obebyggda tomter. Där härjade ungarna i bråten.

Och så är man alltså framme vid sin — och många andras — käpphäst: Vi behöver inte några välplanerade lekplatser med klyftigt uttänkta lekredskap. Vi behöver stora arealer, där ungarna kan hålla på att göra något på egen hand, där de får skapa efter sin förmåga, där de får skräpa ner, om det är nödvändigt

för deras arbete, och där de har plats att röra sig. Vi behöver bygglekplatser men också öppna fält för modellflyg och mopedrallies.

Vi behöver plats!

Och plats, det är i dag det dyraste som finns. Det är inte svårt för kommunen att satsa tusentals kronor på legrejor och arkitekttävlingar. Men att i en stadsplan anslå tillräckliga och lämpliga permanenta ytor för lekändamål, det kräver tydligen självövertunnelse. Det krävs en djuggående sinnesändring för att man skall komma på idén att upplåta avsevärda ytor för barnen utan det förbehållet, att så fort vi hinner, skall vi ta tillbaka marken för att bygga en gata, ett sjukhus eller en skola på den.

Man måste lära sig inse, att det lönar sig att investera i människor — och dit är det långt.

VI BER ER

att sända in er prenumerationsfemman genom det bifogade prenumerationskortet. Vi vill också be er om en liten tjänst — hjälp oss att skaffa ytterligare en eller ett par prenumeranter. Vi vill tro att tidningen är värd större spridning.

VI ALLA INTERVJUAR

Vi alla-redaktionen ringde upp några av ungdomsorganisationerna och ungdomsgårdarna i staden för att höra om deras insatser för nödlidande i Ungern och annorstädes.

Sekreterare Annerstam, KFUM, omtalade, att KFUM:s manskör i samverkan med Johannebergs församling nyligen anordnade en välbesökt konsert i Johannebergskyrkan, där behållningen gick till Ungerninsamlingen. KFUM-arbetet präglas eljest just nu i hög grad av efterkrigshjälpen och "Ge Jerring ett handtag", d. v. s. insamlingen av leksaker till barn på sjukhus.

Vi ringde ungdomsfanjunkare Lars-Erik Eriksson i Frälsningsarméns 7:e kår, som berättade, att kåren anordnat klädinsamling, varvid man haft god hjälp av olika åkare, som ställt sina bilar gratis till förfogande. Dessutom har kollekt upptagits vid olika tillfällen och herr Eriksson uppger, att offervilligheten varit mycket stor för det behjärtansvärda ändamålet.

Ungdomsgårdarna uppringdes också. Föreståndaren på Jättestens ungdomsgård, Sture Soneryd, upplyste om den stora klädinsamling ungdomsgården anordnat inom Norra Kyrkbyområdet. Med hjälp av lastbil, som en affärsman ställt gratis till förfogande, scouter från Engelbrekts scoutkår, fastighetsskötare och gårdens mamma-klubb insamlades i distriktet omkring 3 ton kläder.

På Bjursläotts ungdomsgård var över sjuttioalet barn i arbete med klädinsamlingen, sade föreståndaren Stig Malmkvist, när Vi alla fick honom på tråden. Det var ett drygt men roligt jobb att insamla, packa och sända i väg de insamlade kläderna.

Lundby ungdomsgård på Myntgatan ledes av Hedvig Nordvall, som berättade, att gårdens fruklubb förfärdigat babykostymer till ett trettiotal barn vid det svensk-grekiska barnhemmet i Athen.

DET GÄLLER UNGERN

Ungdomarna har insamlat pengar till radohjälpen och ytterkläder per bil inom området för Ungern-insamlingen. Ungdomsgården har dessutom insamlat 70 kg. ljus till de behövande i Ungern.

På Stora Katrinelund säger föreståndare Lie finns en speciell sparbössa i ungdomskaféet, där växelpengar och lösmünt insamlas. Bössan tömmer till jul och behållningen insändes till radiohjälpen. Mödraklubben på gården har också deltagit i insamlingsarbetet.

Föreståndarinnan på Nordgården, fröken Carin Eriksson, meddelar, att studiehemmets medlemmar skickat ett trettiotal kartonger kläder, som skänkts vid insamling.

På Högsbotorps ungdomsgård har ungdomarna själva i spontanitetens tecken insamlat medel till radiohjälpen, framhåller föreståndaren där, Jan Cederlöf.

Maj-Lis Niclason på Burås ungdomsgård talade om, att Burås ungdomsgård för Ungern-insamlingen hade ordnat med "entré-avgifter" på ungdomsgården. Tjugofem öre fick man erlægga som tribut och det var stor villighet inför arrangementet — eller vad sågs om behållningen för den kvällen, 122 kr. och 37 öre.

Rune Oscarsson, som är föreståndare på Källorps ungdomsgård, uppger vid förfrågan, att ungdomsgården och dess föräldraförening under tiden 15 december 1956—15 januari 1957 genom förmedling av Rädda Barnen har inbjudit en grupp ungdom att bo och fira jul på ungdomsgården och dess annex. Efter denna tidpunkt är det meningen att ungdomarna skall utplaceras i privathem.

Kjell Andersson:

Ungdomsgårdarna

— konstruktiv ungdomsvård
eller könlöst dalt

I förra numret började Kjell Andersson en artikel om ungdomsgårdarna i Göteborg. I dag avslutar han med att anföra synpunkter på gårdarnas arbetssätt och inre liv.

Teori och praktik.

Man kan förstå dem, som i dagens ungdomsarbete ropar efter stora linjer, idéer och målsättning. Det är säkerligen många av dem som gett sig i kast med arbetsuppgifterna inom ungdomsrörelse och ungdomsvård, som tycker, att man famlar i ett normlöst letande i detta avseende. Och visst är det sant, att det existerar ett klart samband mellan teori och praktik, eller kanske rättare sagt: det borde vara ett samband.

Stora skaror av barn och ungdom söker sig emellertid idag till våra ungdomsgårdar. Det skulle tjäna föga till att vänta med sysselsättningsformerna till dess att

Det kan även nämnas att ungdomsgårdarnas föreståndarkollegium gemensamt diskuterat frågan om att kunna göra en insats för ungerska flyktingungdomar. Man väntar nu på besked från vederbörande myndigheter om lämpligaste hjälpformen.

KFUK:s ungdomssekreterare, Kerstin Magnusson, var just upptagen med att studera det cirkulär från KFUK:s riksförbund i frågan, som utsänts till distriktet. KFUK har sänt sin flyktingsekreterare till Wien för att undersöka hjälpbehovet och fröken Magnusson understryker, att hjälpbehovet är mycket stort och att KFUK kommer att öka sina ansträngningar för att kunna lämna ytterligare hjälp.

Unga örnars instruktör, Torsten Wängersjö, prejade vi på örnarnas expedition och han kunde omtala dels aktivitet bland deltagarna i föreningens ledarkurs, dels stort intresse ute bland de olika föreningarna i distriktet.

teoretikerna blev klara med sina åsikter. Ungdomsskarorna finns nu och det som behöver göras måste göras nu. Sedan är det en annan sak, att den teoretiska debatten om ungdom och ungdomsproblem bör föras jämsides med det praktiska arbetet ute på fältet.

Ett stort antal vuxna människor påstår att det är stimulerande för dem själva, ja även uppbyggande och kanske till och med föryngrande att umgås med ungdom. Det är emellertid icke lika många som rätt kan sköta denna uppgift, det må vara i grupp eller patrull, enskilt eller i större sammanhang. Arbetsformerna i våra ungdomsgårdar bär en stark prägel av traditionell uppläggning uppblandad med nya, oprövade och ovissa metoder. Det säger sig självt, att man får vara återhållsam med de krav man ställer på ledarna där, i synnerhet som de tillgängliga lokalresurserna ofta är otillräckliga eller i varje fall olämpligt utformade för sitt ändamål.

Ungdomsgårdarnas fyra arbetslinjer.

Ungdomsgårdarnas arbetslinjer är i huvudsak fyra, en slutet verksamhet med kurser, klubbar och studiegrupper, "den öppna linjen" med något enklare form av läsrum, kafé eller sällskapsrum, samarbetet med ungdomsorganisationerna, vilka i allmänhet är s. a. s. kollektivt anslutna till gårdarna på respektive platser samt slutligen föräldrasamverkan, som får betecknas som en mycket viktig del i arbetet. Möjligen skulle man kunna sätta det omfattande idrottsarbetet och friluftsovningarna som en särskild linje, i synnerhet som verksamhetsformen fått stor omfattning under en centralt anställd instruktör.

Om kurserna och studiegrupperna gäller, att gårdarna har stor svårighet att nå tonåringarna och även den senare ungdomsåldern. Det kan vara ämnesvalen, ledarnas oförmåga att handskas med denna åldersgrupp — det är ju liknande förhållanden inom föreningslivet — men kanske även pubertetsungdomens ovillighet inför skol- och "plugg"-liknande företeelser, som ställt stora skador ungdom utanför ett engagemang. Utan tvivel passar den "ledigare" klubbformen betydligt bättre för denna åldersgrupp. Jamsession, film och bordtennis är visserligen inte alls dumt men borde kunna följas av ännu mycket mera. Motorklubbar bildas här och var men har svårt att blomstra ut ordentligt på grund av brist på ändamålsenliga utrymmen. En klubbform, som man har anledning att hoppas en hel del av, är de kamratklubbar inrymmande både flickor och pojkar, där självverksamheten, pysslandet med egna angelägenheter är värdefulla ingredienser i programmet. Jag tror, att man inte skall vara rädd för att skapa allvarliga programpunkter. Ungdomen vill ha verklighet, men vill ha det i sin värld.

Ännu mycket mera omdiskuterad är den s. k. öppna linjen på gårdarna. I stället för att få trängsel och hopgyttring vid yttertrappor av "de tveksamma" har en hel del ungdomsgårdar öppnat vissa rum, som regel i byggnadens första våning för att ungdomarna skall kunna "kila in" utan anmälningstvång. Mycket talar för,

att här får ungdomsgården kontakt med en hel del unga människor, som ingen annan når. Det är ju gott om ungdomar i tonårsåldern, som ännu inte fått kontakt med hyggliga och utvecklande fritidsgrupper och det finns naturligtvis ungdom, som inte passar att vara med i grupp. Likaledes har vi en mängd ungdomar, mer eller mindre håglösa och missanpassade, som erfordrar värme och omvårdnad. Man behöver inte vara skarpsinnig för att upptäcka svårigheterna med en dylik öppen verksamhet. Det blir gärna skrånigt och bråkigt, verksamheten har bekymmersamt att få ledare beroende på att det är tröttsamt och svårt att arbeta bland dessa ungdomsgårdsbesökare. Den öppna linjen synes också ha en kronisk brist på lämpliga lokaler och attiraljer för sysselsättning. Därtill kommer en ofta oförstående omgivnings klassificerande av samvaron som något i stil med "legaliserad sysslolöshetsverksamhet." Det verkar på senaste tiden som man på grund av diciplinsvårigheter här och var har måst införa restriktioner i det öppna arbetet. Man kan väl uttrycka den förhoppningen att dessa restriktioner i första hand tar sikte på anknytande metoder, och inte utmynnar i ett meningslöst dörrvaktssystem.

På ungdomsgårdarna i Göteborg har åtskilliga ungdomsföreningar forum för sin verksamhet. I allmänhet är dessa organisationer kollektivt anslutna, vilket innebär att organisationen som sådan är

Är det "legaliserad sysslolöshetsverksamhet" eller en trivsam träffpunkt för ungdom.

ansluten som medlem till gården och som terminsavgift erlägger en avgift av 1 krona per medlem och termin. För detta får man disponera ett bestämt lokalutrymme i veckan, eventuellt flera gånger, men får dessutom efter samråd med föreståndaren till sitt förfogande erforderliga lokaler även vid andra tillfällen, t. ex. större samlingsutrymmen. Arrangemanget innebär säkerligen vinst både för ungdomsföreningen och ungdomsgården. Lokalkostnaderna blir relativt rimliga och föreningens arbete kommer i händelsernas centrum, d. v. s. i stadsdelens ungdomsforum. För ungdomsgården = staden är det av stor betydelse, att organisationernas förebyggande ungdomsverksamhet kommer i närheten av de håglösa. Ett par ungdomsgårdar, Bjurslätt ungdomsgård och Mossebergs ungdomsgård har för övrigt sin verksamhet i stort inriktad mot föreningslivet, varför de i vardagslag benämns föreningsgårdar. Framtidsönskemålen är från ungdomsorganisationerna ökade resurser med materiel m. m. på gårdarna och kanske även fasta utrymmen för organisationernas expeditioner. Ungdomsgårdarnas ledning önskar mera aktivitet

3 öre

är inte mycket pengar, men mer kostar faktiskt inte Vi alla under 1957 per sida räknat. För dessa tre ören får Du information och upplysning om vad som rör sig i ungdomsledarvärlden. Du får tips i Ditt ungdomsarbete och kan därigenom bli en bättre ungdomsledare. Du får en vink om när det är pengar att hämta till Din förening. Genom tidningen får Du reda på vilka kurser Du kan gå för att förkovra Dig. Och, ... ja det kommer att finnas nyheter i tidningen nästa år också! Allt detta för tre öre — eller för alla tidningarna under hela året — 5 kronor. Postgironumret återfinner Du på sista sidan uppe till höger. Men glöm nu inte bort att betala in avgiften bara för att den är liten!

från organisationerna, när det gäller den föreningslösa ungdomen. Det är riskabelt för flera än organisationen själv om dess sammankomster blir en tillställning för ett fåtal med inbördes beundran som huvudsaklig programkost.

Hemgårdarna är bland dem som starkt har hävdad, att de olika generationerna skall mötas på ungdomsgårdarna. Det ligger åtskilligt i resonemanget. I första hand har kontakten med föräldrarna till ungdomarna vid gårdarna i vår stad etablerats via föräldraföreningen, fru- och mammaklubbar eller liknande sammanlutningar. Kursverksamhet för vuxna förekommer även, i regel på tider då ungdomarna inte utnyttjar ungdomsgårdarnas lokaler. Ungdomsgårdarna behöver säkerligen insyn från de vuxnas sida men i fråga om sättet är man ännu åtskilligt tveksam. Det ligger nog mycket i att ungdomarna i en viss ungdomsålder vill vara för sig själva utan inblandning och insyn från de äldre. Att finna former för gemenskap mellan unga och vuxna utanför hemmet torde vara ett efterlängtat mål, bl. a. i ungdomsgårdsarbetet.

Många ungdomsledare har omvitnat, att resor och utfärder, trots att de är oerhört ansträngande för ledarna, kan bli av allra största betydelse för grupp-känslan och sammanhållningen. Det är väl ingen tillfällighet, att gårdarna omhuldar rese- och lägerverksamheten i den omfattning som man nu gör. En önskelapp skall även här instoppas. Det internationella utbytet kan säkerligen utvecklas, vilket skulle vara till stort gagn för ungdomen i vår stad. Man kan väl inte blunda för att klimatet oftast är ganska kärvt, när man från ungdomsgårdshåll talar om förläggning i hemmet för eventuella gästande vänner från andra länder. Här tillämpas tyvärr inte alltid den öppna dörrens politik. Liknande iakttagelser har för övrigt gjorts inom Föreningen Norden här i Göteborg i fråga om det nordiska skolbarnsutbytet. Ta fram de gamla utdragssofforna, tältsängarna, sov-säckarna och öppna hemmen för gästande ungdom! Det är en paroll, som tveklöst kan sättas upp i sammanhanget.

Ungdomsledarens fyra sidor

Nej, kära läsekrets, vi talar inte alls om att krympa *Vi alla* inför 1957. I stället kommer tidningen med en pigg nyhet för alla trogna ungdomsledarläsare. "Ungdomsledarens 4-sidor" syftar på tidningens mittuppslag men också på den allroundkunnighet, som en ledare i dagens ungdomsarbete måste besitta.

De fyra sidorna blir ett Eldorado för fyndsökaren. Tips, uppslag, klippnytt, aktuella nyheter från ungdomsarbetet kommer att serveras i lämplig form till nytta och glädje för ungdoms- och föreningsledarna. Varje månad kan Ni själva testa Era kunskaper inom detta gebit genom att deltaga i *Vi alla* s 1, x, 2 — en speciellt komponerad tipsrad.

Vi kan väl vara överens om, att vi alla behöver råd och stöd i vårt ungdomsarbete. Tidningen *Vi alla* vill vara en hjälp i detta fallet. Den femtonde februari, då första numret av tidningens sjätte årgång utkommer, kommer redaktionn ha sjukvårdslådan i närheten. Vi befarar utsläpp av folkmassorna, som vill ha tag i tidningen. Den vise och kloke använder postgirokonto 49118 för sin prenumerationsfemman och undviker att justeras.

Det behövs ledare = inspiratörer!

Lokalerna och deras utformning är av största betydelse för ungdomsarbetet på våra ungdomsgårdar. Ledarfrågans lösning är av ännu större betydelse. Utan goda ledare står ett ungdomsarbete sig ganska slätt.

Rekryteringen av heltidsanställda respektive föreståndare och assistenter till ungdomsgårdarna skulle egentligen kräva sitt speciella kapitel. Många frågar sig hur man kan få fram personal till denna variation av pedagogiskt socialt-administrativt ledarskap. De flesta av ledarna kommer med erfarenhet från ungdomsföreningar eller liknande sammanslutningar. Den teoretiska utbildningen är varierande men i allmänhet kan ungdomsgårdarna icke locka sökande med examen från socialinstitut eller liknande utbildning. Förklaringen ligger antagligen först och främst i de låga lönesättningarna, en föreståndare erhåller som grundlön enligt Ca 16 årligen 11.364 kr. Den oregelbundna tjänstgöringstiden får emellertid betraktas som avskräckande på sökande ävensom svårigheten att kun-

na finna lämpliga utbildningsvägar för att göra ungdomsledaren lämpad för dessa specifika ledareuppgifter. De flesta av gårdarna har heltidsanställda assistenter, som avlönas enligt Cg 10—12 i stadens löneplan (årslön = 9.876). Denna lönesättning medverkar i hög grad till att ge

Forts. på sid. 12

HARRIET CARLSSON

heter en ung, förtjusande dam på Hisingen, närmare bestämt Kalvhagsliderna 11. Hon var speciellt glad den 3 december, då ungdomsbyrån kunde meddela henne, att hon vunnit första pris i ungdomsgårdarnas pristävling på utställningen "roligt och farligt". Det blir hisingsflickan — i vardagslag träffas hon bland läroböckerna i Vasa kommunala flickskola — som således får en gratis flygresa till Stockholm. Ungdomsgårdarna gratulerar hjärtligt! Det gällde som bekant att sätta rätt ungdomsgård på rätt plats och Harriet hade lyckats med alla 16 gårdarna.

Något om barnfilmklubbar

Vi alla har under året intresserat sig i skilda sammanhang för problemställningen barn och film. Problemet är stort och vi får därför med all sannolikhet anledning att återkomma under 1957 också. I dett anummer har vi bitt en av dem, som arbetar med en barnfilmklubb att i korthet ge några synpunkter på sitt arbete.

Barnfilmklubbarna öppnar goda möjligheter när det gäller att anordna förströelse för de mindre barnen (7—12 år). De tillkom huvudsakligen som ett vettigare alternativ till biografmatinéerna. Därför ingår filmföreläsning som en väsentlig del, men man får för den skull inte tro att den är det mest betydelsefulla.

Avsikten är att bereda barnen en för dem avpassad förströelse, de ska själva i så stor utsträckning som möjligt göra programmet — givetvis under programledarens ledning. Endast medlemmar ska äga tillträde till föreställningarna. På så sätt kan man lära känna de olika barnen och det inger också dem trygghet att känna igen varandra och programledaren, som bör vara densamme hela terminen. Återkommande programinslag kan också läggas på trygghetsmomentet, såsom egen klubbvisa, barnens egen medverkan, besök av någon yrkesman o. s. v. Men överraskningar ska det också finnas plats för, t. ex. folkdans, kasperteater och trolleri. I programskissen måste man också ta

Barnfilmskonferens

I ungdomsbyråns förslag till ungdomsledarkurser under vårterminen 1957 finns upptaget en barnfilmskonferens, som är tänkt att äga rum i början av sommaren. Planerna är inte närmare utformade, men huvudtemat kommer sannolikt att bli Vilken film skall barnen se? Kontakter har börjat knytas med filmbolagen för att kunna ge prov på både goda och dåliga barnfilmer.

hänsyn till barnens rörelsebehov. Rörelselekar och organiserat oljud kommer därför som självklara programpunkter, "raketer", hejarramsor, "gör si, gör så", skrammelmusik m. m.

Något ska väl också sägas om filmerna. De bör vara korta, så att de inte tröttrar barnen och till sitt innehåll av olika karaktär, såsom sagofilm, djurfilm, trafikfilm. En hel del bra filmer finns att tillgå, men talet är i regel oöversatt och därför är stumfilm ur många synpunkter lämpligare, dels med tanke på det långsammare tempot och dels därför att programledaren själv kan berätta innehållet på ett för barnen mera lättfattligt sätt. Även om man är noggrann i urvalet av filmer kan någon bildruta vara olämplig. Man kan då vara sin egen censur genom att "sudda" med lincen eller sätta några fingrar framför den.

Först och sist är det barnens egen medverkan som skapar den atmosfär, som skiljer barnfilmklubbarna från biografmatinéernas avpassifierande inmatning.

J. C.

Du,

kamraterna och samhället heter en liten bok om ungdoms- och gruppsykologi, som Gunnar Boalt och Lars Gråby givit ut. Den har genom sitt lilla (och behändiga) format inte kunnat bli något bidrag till den försummade forskningen inom dessa områden, men den har utmärkta möjligheter att introducera en ungdomsledare i de vetenskaper, som är så näraliggande dennes verksamhetsområde. I boken refereras kort och koncist de forskning- ar, som har företagits. I det i mitt tycke värdefullaste kapitlet, Ledaren — befälhavare eller kamrat, ges material till en värdefull självkritik för envar ungdomsledare.

Boken är alltså bra, formatet likaså, priset 4:90, också bra och Natur och Kultur står som utgivare.

B.

f
i
f
f
i
g
t

f
ö
r
e
n
i
n
g
s

Goda barnböcker

Svensk Läraretidnings Förlag har under hösten i Saga-serien utgivit en hel rad förnämliga barn- och ungdomsböcker, som Vi Alla presenterar här nedan:

Rumer Godden: Ståndaktige Jenny. 5: 85.

Walter Scott: Leopardriddaren. 5: 85.

Cyrus Mannervik: Se upp för Långe Jan! 5: 85.

Yngve Berg: Skatten i Tysta dalen. 5: 85.

Svenska folksagor. Tredje samlingen.

4: 85.

Henry Winterfeld: Kalabalik i gamla Rom. 6: 50.

f Gustav Sandgren: Malin träffar Nalle Röd-
ö nos. 4: 50.

r Jules Verne: En världsomsegling under
havet. 5: 50.

Doris Gates: Porträttet av Kate. 6: 50.

Estrid Ott: Amik i Italien. 6: 50.

Malcolm Saville: Susan, Bill och schäfern. 5: 85.

Hans Baumann: Columbus son. 8: 50.

Sagas barnteater I: Hela året runt. 5: 85.

J. Fenimore Cooper: Skinnstrumpa. 5: 50.

Berndt Orre: Ka, eldtämjaren. 5: 85.

Elizabeth Chapman: Lastbilen, Teodor
och Jan. 5: 25.

Hugo Kocher: Svick — uttern. 6: 50.

Yvonne Girault: Djingis Khan — världens
herre. 5: 85.

E. A. Hart: Flickan som försvann. 6: 50.

Edward Eager: Trolleri för halva slanten.
6: 50. 9—14 år.

l Anna Jürgen: Rövad av irokeserna. 8: 50.
11—15 år.

e Frederick Marryat: Den flygande hollän-
daren. 5: 85. 10—15 år.

d Geoffrey Trease: Ingen får ro på Svart-
sjön. 6: 50. 10—15 år.

a Robert Heinlein: Rymdkadetten. 6: 50.
10—15 år.

Sagas barnteater II: Uti vår hage. 5: 85.

r Ella Sennegård: Mest om vår hemliga
klubb. 4: 50. 6—10 år.

e Logan Forster: Ökenstormen. 6: 50. 9—15
år.

Sigrid Undset: Sigurd och hans tappra
följe. 5: 85. 9 år.

Filmrutan

När en film med samhällskritiskt innehåll haft premiär kan det hända, att någon elak recensent förmodar att samhällskritiken mera varit dikterad av producentens intresse för goda kassor än för hans samhällsintresse. Vad är det då som dikterar anslagsbeviljande myndigheter att producera film? Ja, i sämsta fall har vissa länder gjort det för att angripa samhällssystem och förhållanden inom motsatta maktblock. Sådana filmer saknas tyvärr inte i filmarkiven hos ambassader, byråer eller andra representanter för "främmande makter", vilka hyr ut filmer gratis eller mycket billigt. Därför bör man ju alltid från opartiskt håll ha reda på filmens innehåll och tendens — helst själv se den — innan man visar den för barn och ungdom. Men frånsatt dessa tvivelaktiga alster finns det en stor mängd goda filmer att hyra från dessa utländska arkiv. Knappast några är väl helt fria från propaganda eller skall vi kalla det turistreklam — varför skulle de annars produceras — men denna propaganda är i regel mera försynt än försåtlig. Det finns folk, som anser att dessa filmer, som bara visar positiva sidor, inte är "sanna", och därför inte vill låna film från t. ex. "Sällskapet för främjande av kulturella och ekonomiska förbindelser mellan Sverige och Sovjet", genom vilket man kan få Ina-films filmer för enbart fraktkostnaden. Till sällskapet kan alltså den som inte är alltför "sanningstörstande" vända sig för att beställa t. ex. en sådan barnfilm som "Moskvas zoologiska park", där man får se förtjusande ungar av både familjen "Homo sapiens" — den förständiga människan — och "Ursus arctos" — ryska björnen — eller en sådan dokumentärfilm som "Valfångst" — också den förträfflig i färg — eller en sådan idrottsfilm som "Sensationsmatchen Ungern—Sverige" (i brist på den som blev inställd hösten 1956 av vissa skäl).

R. Brange.

Per Strömbäck

den kände idrottsläkaren, har i Svensk Idrott (nr 34/56) tagit i ordentligt för att inspirera idrottsorganisationerna till krafttag i kampen mot ungdomssuperiet. Han varnar för att ta lätt på situationen — att smita undan med ett "det är en minoritet, en försvinnande liten del, majoriteten är skötsam, pliktrogen, arbetsam o.s.v." Den allvarliga situationen ger honom anledning att ställa en del frågor till idrottsledarna:

"Har Du och jag gjort allt vad i vår makt står för att dirigera utvecklingen i rätt riktning? Jag är övertygad om att det sanningsenliga svaret blir ett nej.

Men vad jag hoppas måste bli den naturliga följden, är att vi alla, idrottsledare, funktionärer, tränare och aktiva börjar inse att något positivt måste hända, innan det blir för sent.

Men många idrotts- och ungdomsledare har säkertigen varit — och är — rädda för att konfronteras med den ungdom, som redan kommit på glid. Det är emellertid där som de stora stötarna måste sättas in, det är där, som man aldrig få ge upp hoppet. Man får vara beredd på misslyckanden, på besvikelser, på missförstånd, men måste gå den raka vägen för att nå resultat".

RFSU

arrangerade i våras en konferens i Stockholm om ungdom och ungdomsproblem. En del av konferensens föredrag finnes återgivna i Populär tidskrift (nr 4) och är väl värda att läsas av alla ungdomsledare. Här är rubrikerna, Anna-Lisa Kälvesten: Ungdom i dag, Gustav Jonsson: Ungdom och brott, Ellen Nordh: Ungdom och aborter, Lars-Erik Ackemark: Ungdomsprostitutionen, Olof Burman: Ungdom och alkohol.

Tidskriften finns att köpa i bokhandeln eller i välsorterade kiosker.

Forts. fr. sid. 9

tjänsterna en övergångsprägel. Det kan också anmärkas, att barnavårdsnämnden genom speciella kurser och sammankomster söker fortbilda personalen och göra dem ännu mera lämpade för sina uppgifter. För behandling av gemensamma spörsmål sammanträder gårdarnas föreståndare under ungdomskonsulentens ledning varannan tisdag.

Problemen med de övriga ledarna är inte mindre. På ungdomsgårdarna har icke bara arvoderade ledare engagerats utan även frivilligt arbetande, bl. a. en del praktikanter. Enligt årsberättelsen för år 1955 var över 673 ledare sammanlagt i arbete. Arvodesklasserna är för närvarande 7:50, 5:50 och 3:50 per lektionstimma, beroende på ledarens sysselsättning, kompetens och ålder i tjänsten. Givetvis kan det även uppstå komplikationer i förhållande till de frivilligt arbetande ledarna, som arbetar inom ungdomsorganisationerna på gårdarna. Eljest får man nog säga, att arvodenas storlek på intet sätt kan konkurrera med ledarkrafterna exempelvis bildningsförbund, yrkesskolor och liknande inrättningar.

Det skall också sägas, att man inte löser det verkliga ledarbehovet på ungdomsgårdarna genom att betala så och så mycket eller genom att stipulera vissa utbildningsvägar. Vi stannar nästan alltid till slut inför kravet på ledarens personliga lämplighet. Det är oerhört svårt att med ord utforma vad man menar med denna lämplighet. Det innebär kanske psykisk och fysisk uthållighet, takt och vänlighet och förmåga att stimulera och inspirera unga människor. När det därtill fordras en allmän orientering av livet, tekniska ungdomsledarkunskaper och konstruktivitet så förstår man kanske varför så många inte vill enrollera sig bland ungdomsledarnas skara — det är för arbetsamt — trots att det finns så mycket glädje och vänskap att vinna — även för de vuxna — eller skall vi säga äldre kollegerna.

Det skall vara ishockey i år

"Så har vi några resultat från division I i ishockey". Så börjar idrottsnyheterna på vintern. Division I i handboll, som har hållit på att kämpa om publikens uppmärksamhet betydligt längre får finna sig i att spela andra fiolen. Se det skall vara ishockey i år. Detta spel håller för närvarande på att utbreda sig över landet på ett lavinartat sätt. Naturhinder, sådana som att ingen naturlig is finns, övervinnes genom konstfrusna banor. Kommer någon förhoppningsfull gosse med en bandyklubba till isen blir han uttittad. Hockeygrejor skall det vara.

Detta verkar som om det skulle bli en kritisk artikel mot ishockeyspelet, men det är inte meningen. Önskingar hos så breda ungdomslager sätter man sig inte emot, men man kanske kan anföra vissa betänkligheter mot en sådan hausse i ishockey, som det varit de sista två, tre åren och som bl. a. tagit sig uttryck i att ishockeybanor växt upp som svampar ur jorden. Banor, som sedan visat sig både besvärliga och kostsamma att sköta om de kommit till stånd.

Det är inget fel i att enskilda och föreningar tar initiativ till en ishockeybana i kvarteret där hemma, men det är fel om man inte informerar sig om vad en sådan bana kräver i arbetsinsats och kostnader, utan huvudlöst kastar sig in i äventyret. I Gamlestaden har en ishockeybana byggts i den så kallade Gamlestadsalliansens namn. Alliansen är en sammanslutning av idrottsföreningarna i stadsdelen. Man kan i detta fall visserligen tala om äventyr, för projektet var stort, men ett välplanerat och väl genomfört äventyr. Arbetet har omfattats av ungdomarna i Gamlestaden med stor entusiasm. Ekonomiseringen har varit besvärlig men ser i skrivande stund ut att lösa sig. Vi alla har bett föreståndaren Evert Gramén, Nylöse ungdomsgård, vars idrottsförening tillhör Gamlestadsalliansen, att skriva ner några ord om arbetet på banan:

Hammarlagen dåna från källargången vid Nylöse ungdomsgård och en rätt besvärande cuprinoldoft sprider sig till de mest undångömda skrymslena av gården.

Något som ligger i själva tiden håller på att ske, något som ej går att hejda — ungdomens egen röst gör sig hörd i form av hammarslag och cuprinoldoft, sågning och svetsning.

Tillkomsten av Gamlestadsalliansens ishockeybana har trots motigheter visat sig vara ett lyckokast. Till Nylöse ungdomsgård inbjöds en februaridag samtliga idrottsklubbar i Gamlestaden och Gamlestadsalliansen blev en verklighet med Ungdomsgården som intresserad medlem. Här föddes tanken på byggande av en ishockeybana och nu när banan är färdig förstår man betydelsen av en stark, sammansvetsad och intresserad organisation.

Forts. på sid. 15

Noterat från en motorkonferens

Ungdomsdelegationen stod, vilket tidigare meddelats i *V i alla*, som värd vid en motorkonferens, som hölls onsdagen den 14 november. Syftet med konferensen var att få impulser för ett fortsatt handlande i motorfrågan. Ett organ, som ungdomsdelegationen, vilket skall handlägga de förebyggande ungdomsfrågorna, har ansett sig tvungen att redan i detta stadium överväga åtgärder, som på ett positivt sätt kan leda in det stora motorintresset i kanaler, som inte är störande för andra medborgare.

Fick nu ungdomsdelegationen ut något av konferensen? Ja, kan man utan tvekan säga. Det var inte några radikalmedel som föreslogs, men konferensen var lyckad så till vida att konferensdeltagarna var förvånansvärt enstämmiga i sina förslag och rekommendationer.

Intresset för konferensen var stort. Inte mindre än 59 deltagare kunde hälsas välkomna av barnvårdsdirektör Gustaf Hedqvist, som presiderade vid konferensen. Av deltagarna representerade 31 olika kommunala organ och institutioner, 25 motororganisationer av olika slag och 3 pressen. 27 inlägg gjordes i debatten och det är ogörligt att referera dem alla. Kjell Andersson höll ett inledningsanförande där han närmare presenterade syftet med konferensen och tecknade en bakgrund till de problem, som senare skulle debatteras. En rad fakta om motorfordonstätthet, befolkningstäthet etc. fick deltagarna även sig förelagda.

För att deltagarna skulle få klart för sig vilken roll motorfordonen spelar i olycksfallsstatistiken förevisade doktor Madsen från Barnsjukhuset intressant statistik med hjälp av diapositivbilder. Det framgick bland annat att trafikolycksfallen bland barn under 1954 kostade staden 241.000 kronor i direkta utgifter. Till dessa kostnader kommer hemmets utlägg för resor, medicin etc. samt stadens kostnader för efterbehandling av de skadade. Omöjligt att uppskatta är givetvis det lidande dessa olyckor för med sig.

C. V. Christensson från kriminalpolisen hade åtagit sig att belysa de brott, som har med motorfordon att göra. Av anförandet framgick att Sverige ligger mycket

illa till när det gäller denna brottslighet. Under en 9-månadersperiod i år begicks i Stockholm 2.200 motorfordonsstölder, i Göteborg 1.200, i Köpenhamn 357 och i Helsingfors 124 stölder. För de motororganisationer, som utövar motorsport, gjorde sig Lennart Grandin, Svenska Motorklubben, till tolk i det han tyckte samhället var orättvist då det enbart till andra idrotter, såsom fotboll, friidrott etc., ställer idrottsplatser till förfogande. Motorklubbarna i Göteborg med sina 1.500 medlemmar har mycket små möjligheter att utöva sin sport.

Beredningen för motorgårdar i Göteborg är en kommitté med representanter för Göteborgs Motorungdom, Göteborgs Trafikantkommitté och Mossebergs ungdomsgård. Beredningens hela styrka, 3 man, var i elden och krigade mot Sjukhusdirektionen och Fastighetsnämnden för att de varit ogina och inte velat släppa till utrymme för en mopedbana på Guldheden.

Ett mycket intressant problem drog Göte Bengtsson, Göteborgs Motorungdom, upp när han talade om de lätta motorcyklarnas hastigheter. Dessa fordon, som företrädesvis körs av 16—18 åringar kan för närvarande komma upp till en hastighet av 120 kilometer i timman. Vikten på cykeln är endast 75 kg. och bromsförmågan därför dålig. Men inte nog med denna hastighet, nästa år kommer den sannolikt upp till 140 km, och för en viss merkostnad går det att pressa hastigheten ytterligare 20 km. per timma. Medlet, som Bengtsson rekommenderade mot detta missförhållande, var ett borttagande av viktrestriktionerna så att fa-

brikanterna kunde ge cyklarna den vikt, som motsvarade hastigheten.

Samstämmigheten när det gällde rekommendationer av åtgärder var, som tidigare nämnts, stor. Vad ville man nu ha från motororganisationernas sida och vad ansåg de kommunala myndigheterna kunde vara befogat. Först och främst två eller flera motorbanor, där ungdomarna kunde få utlopp för sin önskan att köra fort. Om banorna skulle ligga utanför staden eller inne i staden därom delade sig meningarna. Granskar man protokollet efteråt finner man dock att majoriteten av dem som uttalade sig förordade banor utanför staden. Vid dessa banor skulle finnas möjligheter att, såsom det heter på fackspråket meka, d. v. s. reparera och förbättra cykeln. Samlingslokaler för snack och nöjen skulle göra banorna ändå bättre. En föreståndare borde staden också kosta på tyckte många. Denne skulle hjälpa motorungdomen med än det ena än det andra — med knarren, med nöjena, med studierna etc.

Samlingslokaler och reparationsverkstäder ville man ha här och var i staden. En i varje stadsdel var parollen för Göteborg Knuttekubb.

Ja, och därmed var det inte mer. Banor, samlings- och reparationslokaler är de metoder expertisen i Göteborg vill rekommendera Ungdomsdelegationen att föreslå för att lösa de problem, som uppstått i samband med ungdomens stora motorintresse.

Björn Björnström.

Forts. fr. sid. 13

Det ekonomiska är ju alltid det besvärliga i sådana här sammanhang, men det har undan för undan lösts, tack vare intresserade medlemmar av Gamlestadsalliansen. Vi började så med en bössinsamling, därpå följde en tombola och så till sist var tiden mogen att uppvakta såväl stadens myndigheter som industrier och enskilda.

Skidfrämjandet

anordnar liksom tidigare år ungdomsresor till fjällen, speciellt under skollovsveckan i februari men även under andra tider. De flesta resorna går till populära vintersportplatser i Norge, vilka ligger väl till för Göteborgs vidkommande med tanke på resans längd. Den norska fjällvärlden blir också alltmer populär och terrängen lämpar sig utmärkt för både erfarna fjällfarare och mindre försigkomna. Många trivs emellertid bättre i våra egna svenska fjäll och för dem anordnas ävenledes resor, bl. a. till Storlien och Vallbo.

För dem som inte åker till fjälls under vinterskollovet utlovas ett omfattande och inressant fritidsprogram, där de flesta intressen blir tillgodosedda. Fullständigt program distribueras genom skolorna samt framgår av dagspressen.

En nyhet för året är en **friluftstävling** för ungdom, som arrangeras under 3 söndagar. Det gäller att besvara en del frågor i såväl friluftskunskap som i allmänna ämnen. Finalisterna har möjlighet till en veckas fri vistelse i Storlien under juli månad.

Ishockeybanan har ett idealiskt läge och det är en tjusning för ögat att se banan belyst av ett 40-tal strålkastare. Det är helt enkelt slutresultatet av ett idogt arbete, där ledare och pojkar hundraprocentigt går in för sina uppgifter.

Det återstår blott att avvakta den dag, då ishockeybanan kan tagas i bruk och jag är övertygad om att de grabbar och ledare som arbetat och slitit för att åstadkomma denna bana också kommer att nå ett gott resultat och själva bli goda ishockeyspelare.

Gamlestadsalliansen vill till sist genom **Vi alla tacka stadens myndigheter för visad förståelse, en förståelse som tagit sig uttryck i ett gott ekonomiskt stöd. Den vill också rikta sig till industriföretag och enskilda givare.**

Om ungdomsledarkurser

Förre rektorn vid Visingsö folkhögskola, Ulrich Herz, har i tidskriften *Barnavård och Ungdomsskydd* (nr 4—5 1956) skrivit ner några synpunkter på ungdomsledareutbildningen, som kan vara av värde att återge för tidningens läsare. Dr Herz var rektor för Visingsö under skolans första läsår 1955—56.

Utbildningen av våra ungdomsledare är i stort sett överlåten till ungdomsorganisationerna själva och dr. Herz anför att detta ur många synpunkter är välbetänkt. Den bästa utbildning, som för närvarande finns, anser dr. Herz, består av det aktiva deltagandet i föreningslivet.

Men allt är inte bra, organisationernas insatser är inte tillräckliga av flera skäl. För det första behövs det avsevärt fler ledare på grund av de växande ungdomskullarna, men även kvalitativt ställs allt större krav på en ungdomsledare. Ungdomarna blir allt mer anspråksfulla. En ledare av idag behöver behärska fler specialområden än tidigare. En sådan utbildning, som behövs för att klara dessa problem, är det inte säkert, att föreningslivet kan klara av. Vidare kan det förhålla sig så, att den ledare, som fått sin utbildning genom våra traditionella folkrörelser, så har växt in i dessa folkrörelserns beteendemönster, att han eller hon får svårigheter att komma till tals med den föreningslösa ungdomen, som inte sällan står främmande för folkrörelsementaliteten. Det kan även finnas risker för att en utbildning inom de olika organisationernas ram kan vara behäftad med en viss ensidighet.

Ett annat viktigt påpekande dr. Herz gör är, att det i dagens samhälle behövs speciella motiv för att en ung människa skall bli ungdomsledare. Det finns numera en mängd andra kanaler för aktivitet och ambition och en ungdomsledares uppgifter ter sig inte alltid så lockande.

Ungdomsledare — uttrycket är mångskiftande och dr. Herz spaltar upp det i tre kategorier. Först den stora massan ledare ute i lokalavdelningarna, därefter kommer de hel- eller halvtidsanställda funktionärerna på distriktsplanet och

ungdomsgårdspersonalen samt sist riksfunktionärerna och vissa heltidsanställda funktionärer i större städer.

Behovet av utbildning har dessa tre kategorier gemensamt: teoretiska insikter i ungdoms- och ledarpsykologi, socialpolitik o. d., vissa praktiska färdigheter i föreningsteknik m. m. Någon sorts normaliserad ungdomsledarutbildning anser dr. Herz inte tänkbar. Utbildningen på det lägre planet kan bedrivas som nu genom föreningslivets och i några fall även kommunernas försorg. Den yrkesutbildning det är fråga om på det högsta planet, bör kunna anknytas till den nuvarande socionomutbildningen vid socialinstitutet. I detta sammanhang avger dock dr. Herz några reservationer genom att påpeka, att denna utbildning inte får vara så ensidigt inriktad att vederbörande hamnar i ett "återvändsyрке" samt att utbildningen inte får föra med sig, att en sådan examen blir ett oeftergivligt krav för anställning av ungdomsledare.

Bristen på utbildning för ungdomsledare anser dr. Herz mest kännbar när det gäller mellanplanet, d. v. s. funktionärer på distriktsplanet och ungdomsgårdspersonal o. d. Den senaste tiden har två initiativ tillkommit, som kan bidra till att i någon mån eliminera denna brist, nämligen Skolöverstyrelsens längre kurser och Samverkande Bildningsförbundens nya folkhögskola på Visingsö. För verksamheten vid dessa båda utbildningsvägar har Vi alla tidigare redogjort.

Dr. Herz' artikel får anses som en intressant redogörelse för den nuvarande situationen på utbildningsfronten och de intresserade bör ta del av artikeln i dess helhet. De tankegångar, som kommer fram delas, i varje fall till allra största delen,

Forts. på nästa sid.

Personalnytt

Den som under hösten besökt ungdomsgårdarna har mött en del nya ansikten bland personalen. På grund av det begränsade utrymmet kan vi tyvärr inte presentera de nya tjänstemännen närmare utan får nöja oss med att nämna namnen.

Majornas ungdomsgård.

Gösta Hjalmarsson har erhållit entledigande för fortsatta sociala studier och i hans ställe har från och med 1 juli inträtt Egon Simonsson.

Mossebergs ungdomsgård.

Både Sture Jinton och Ingalill Andersson har som tidigare nämnts vunnit inträde vid Socialinstitutet och i deras ställe har kommit Karl Mattsson som föreståndare och Gunnel Svennenfors som assistent. De har tidigare arbetat på respektive Krokängsgården och Nylöse ungdomsgård.

Källtorps ungdomsgård.

Eskil Berntsson insuper nu kunskaper på Socialinstitutet och har ersatts av Sören Jutbring.

Krokängsgården.

Som ny assistent har inträtt en av gårdens "egna" grabbar, Ingemar Ljung.

Ungdomsgården Stora Katrinelund.

Rolf Hartvig har erhållit tjänstledighet för folkhögskolestudier och under hans bortovaro vikarierar Bruno Bengtsson.

Nylöse ungdomsgård.

Gunnel Svennenfors har som ovan nämnts flyttat till Mosseberg och som vikarie tjänstgör tills vidare Neta Sveder. På Nylöse har en extra assistent placerats och det har blivit Leif Andersson.

av barnavårdsnämnden i Göteborg, som redan 1951 lade fram förslag om en regelrätt yrkesutbildning för funktionärer och som sedan för att göra det bästa möjliga av situationen igångsatt en relativt

Danny Kaye

är ett namn som ofta brukar ropa ut mot oss i filmreklam och på annat sätt. Vi förknippar namnet med en person, som är gement rolig — en av dessa människor som kan förströ oss såpass att vi glömmen den kalla och olyckliga världen omkring oss.

Det finns emellertid en annan Danny Kaye, som dock inte är så allmänt bekant. Kroppsligen är det den samme, men när vi möter honom i denna andra gestalt är han ute i ett allvarligt ärende. Han reser jorden runt och propagerar för FN:s arbete, särskilt då UNICIF (Barnhjälpsfonden). Sina kunskaper som filmman tar han till hjälp och håller nu på med sin andra propagandafilm för UNICIF:s arbete bland barnen runt om i världen.

Tidningen "UNICIF i dag" har frågat honom varför han — en världsberömd filmskådespelare, som har engagemang mer än han någonsin kan ta emot — offerar veckor och månader på att resa runt jorden och arbeta för detta ändamål.

— För att rädda vår värld, är hans eget svar. Tar inte vi fullvuxna ansvaret på oss för hälsa och rimliga livsvillkor bland barnen, så är det fara värt att vi om 50 eller 100 år inte har någon värld att ta ansvar för.

Fritidsgrupperna

som nu håller på att slutrapporteras till de olika studieförbunden eller till ungdomsbyrån visar för Göteborgs del, enligt de uppgifter, som inkommit till byrån, en glädjande stegring. 1.035 grupper var anmälda i början av månaden, men siffran kan väntas stiga ytterligare något då en del föreningar upptäcker vid slutrapporteringen att de glömt bort att föransmäla grupper till ungdomsbyrån.

grundlig tvåårig utbildning. Dessutom ordnar nämnden kurser i speciella ämnen — tekniska hjälpmedel, hobbykunskap etc. som är av intresse för föreningslivets alla schatteringar.

UNGDOMS BYRÅN:

- har under den gångna månaden besökt trivsamma ungdomsrådsträffar, arrangerade av Majornas ungdomsråd, som bland annat diskuterade den framtida stadsplanen i Majorna ur ungdomens synpunkt och Kristine ungdomsråd, som diskuterade ungdomssociala problem i innerstaden.
- ungdomsdelegationen och Mossebergs ungdomsgård diskuterade den 28 november ungdomsverksamhetens utformning på Södra Guldheden. Speciellt ungdomskaféets vara eller icke vara och frågan om att få hyfs på den öppna verksamheten penetrerades.
- sysselsätts för närvarande med att utrusta den nya fritidsgården i Kortedala. I denna kommer ett djärvt experiment att företagas genom att Samlingslokalstyrelsen, Göteborgs Bostadsföretag och Barnavårdsnämnden slår sig tillsammans som huvudman för en allsidig ungdomsverksamhet i gården.
- redogjorde för ovannämnda fritidsgård, startbidrag för ungdomsföreningar i

Föräldrar och lärare fyller sina uppgifter i ett stillastående samhälle, om de för över samhällets seder och bruk till ungdomen. Men ett samhälle i utveckling som vårt kräver en uppfostran för en värld i ständig förändring. Ungdomen måste tränas intellektuellt och emultionellt, så att den inte driver med i händelseförloppet utan att kunna överblicka det. Därför måste lärarna förstå samhällen och utvecklingen. De måste kunna se elever och undervisningen mot bakgrunden av ett samhälle i utveckling.

(Ur Boalt-Gräby: Du, kamraterna och samhället.)

Ungdomsråden i Sverige

heter en smakfull liten skrift, som i början av höstterminen utkom under redigering av Ungdomsrådets samarbetskommitté. Här kan den intresserade läsa om ungdomsrådstankens utveckling och vad som har behandlats på de sex hittills avverkade ungdomsrådskonferenserna. För alla dem, som på sin ort ämnar starta ungdomsråd, lämpar sig skriften mycket väl. Ett stort utrymme upptages nämligen av "målsättning, arbetsuppgifter, normalstadgar, ekonomi och kommunala myndigheter". De kommunala ungdomsgårdarna, om upplåtelse av skollokaler, de nya stadsbirationen och tips om fonder som hjälper — ja, om allt detta och litet till står att läsa i broschyren. Priset är 1 krona och rekvisition sker hos: Birger Ljungström, Västerängsvägen 34, Älvsjö. Tel. 47 23 60. Samarbetskommitténs postgiro: 50 23 51.

Kortedala m. m., då Kortedala ungdomsråd den 22 november hade kallat ungdomsföreningarna till överläggning i fritidsföreningens lokal på Gregorianska gatan 65.

- kan meddela, att det även i vinter kommer att bli en ishockeybana vid vid Lundenskolorna genom Lundens ungdomsråds och ungdomsdelegationens medverkan. En giv åt Rätten-ungdomen!
- vill rapportera, att Härskogens friluftsgård tills vidare disponeras som förläggning för ungerska flyktingar.
- har fått godkänt sina förslag till ungdomsledarkursen för vårterminen 1957, vilket framgår av särskild annons i detta Vi alla-nummer.
- undrar om Ni såg det trevliga initiativet från Frölunda ungdomsråd med spritfri dans för ungdom på Långe-drags Vårdshus den 28 november. Det skall bli roligt att höra erfarenheterna och intrycken från tillställningen.

Fostran till kärlek

Ungdomens sexuella fostran har sedan lång tid varit ett debattämne av stora mått. Press och radio har engagerat sig ivrigt, möten har ordnats, åsikter har klivit sig, vilket ofta resulterat i en kanske ännu större osäkerhet hos just dem, som verkligen borde ha en fast linje att gå efter, föräldrarna.

Den från flera radiodebatter kände lektorn, Torsten Wickbom, har givit ut en bok, *Fostran till kärlek*, där han i olika sammanhang starkt betonar vikten av att ungdomen redan som barn just i hemmet tillsammans med föräldrar och kanske syskon får en positiv inställning till såväl kärleken som till förhållandet i övrigt flickor—pojkar, man—hustru emellan. Lektor Wickbom försöker dessutom klarlägga barns beteendemönster i olika åldrar, berör "sexuella lekar", barnonani, begreppet "fula gubbar", skolans sexualundervisning contra hemuppfostern etc. Boken behandlar även pubertetsålderns kriser, ungdomens sexualvanor förr och nu, inställning till förlovning och äktenskap etc.

Fostran till kärlek är populärt skriven och har förutsättningar till att bli ett aktuellt inlägg i sexualdebatten, där så många uppfattningar finnes och så mycken oklarhet råder, både hos unga och äldre. (Bonniers, inb. 5:30).

L. S-n.

Läsa själv-böcker

För en tid sedan berömdes en bok i dessa spalter. Den var utgiven av Gleerups förlag och ingick i serien *Läs själv*. Ytterligare två böcker har vi fått till granskning och samma goda betyg kan ges dem: *Herman och Nina Schneiders Hur din kropp arbetar* (hft 5:75) och *Maurice Burtons Kan djuren tala* (hft 4:50). Även dessa böcker är rikt illustrerade och upplagda på ett pedagogiskt riktigt sätt. Även vuxna har utbyte av att ta del av böckernas kunskaper. För en ungdomsledare skulle det gå bra att använda dem i små samtalsgrupper för barn i åldern 9—15 år.

B.

VÅRENS UNGDOMSLEDARKURSER

Filmskötarkurser:

1. 14—15 och 21—22 februari.

2. 4—5 och 11—12 april.

Genomgången kurs (4 kvällar) berättigar till lån av barnavårdsnämndens projektorer. Kursavgift: 5 kronor.

Hobbyledarkurs:

12 mars—14 maj. 10 kurskvällar. Behandlar lera, halm, läder, rotting och papp. Kursavgift: 10 kronor.

Bandspelarkurs:

7—8 mars. Skötsel av apparatur. Inspelningsteknik. Kursavgift: 3 kr. Genomgången kurs berättigar till lån av barnavårdsnämndens apparatur.

Fortsättningskurs för filmskötare:

3 april. 4 repetitions- och fortbildningstimmar för dem, som redan genomgått filmskötarkurs. Kursavgift: 2 kronor.

Kinokamerakurs:

2—3 och 9—10 maj. Kursavgift: 8 kronor. Behandlar skötsel och användning av 16 mm. filmkamera. Genomgången kurs berättigar till lån av barnavårdsnämndens filmkamera.

För närmare upplysningar och anmälningar, ring Ungdomsbyrån, tel. 11 18 31 eller 11 16 34.

Bilaga medföljer

Vi alla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON
Redaktionssekreterare: BJÖRN BJÖRNSTRÖM
Adress: UNGDOMSBYRÅN
Södra vägen 1 B * Göteborg * Tel. 17 09 20
Prenumerationspris kr. 4:— Postgiro 491 18

Med Skidfrämjandet till Fjälls

Skidresor under skolornas vinterlov och på andra tider.

Upplysningar och förslag
till resor på

Skidfrämjandets kansli
Centrumhuset, tel. 11 01 81, 11 60 81

Ungdomsledarkurs i

KORTEDALA

Kursen startar den 21 januari och pågår 12 veckor.

Föreläsningar i psykologi, programverksamhet m. m.

Kursavgift: 5 kronor.

Närmare upplysningar på Ungdomsbyrån. Tel. 11 18 31 eller 11 16 34.

Vi alla

tillönskar sina läsare

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR

och hoppas på återseende under år 1957

STRUVES BOKTRYCKERI

Göteborg 1956